

הלכות שבת סימן שבה

קנ"ג באר הגולה

בשבילי * (מב) מותר לערב מיד יהוא דשרי לישראל לשלטל אפילו בשבתיו הא"י לעצמו דוקא
 (מג) בתוך ד' אמות או בתוך העיר אם היא (מד) מוקפת חומה (מה) יהוא שחמה מוקפת לדירה
 דהיינו שישבה ולבסוף הוקפה וסתם עירות מוקפות לדירה וסתם סבצרים אינם מוקפים לדירה
 (מו) ועי' לקמן סימן ת"ח : (מז) אם הוא ספק אם הובא מחוץ לתחום (נ) אסור
 יהווא בא"י שאינו עמו בעיר אבל א"י השרוי עמו בעיר ופירות המצויים בעיר (מט) אין
 לחוש מספק (נ) ואפילו אם יש לא"י (יד) * שני בתים ואחד מהם בתוך התחום תולין להקל ומותר
 לאכול אפילו למי שהובא בשבילי : י * יאינו יהודי שמילא מים לבהמתו מבור שהוא רה"י לרה"ד
 מותר לישראל * להשקות מהם בהמתו יהוא (נא) שאין הא"י מכירו דליבא למיחש שמא ירבה
 בשבילי ואם מילא לצורך בהמת ישראל אסור (נב) הבבל מיני השמיש (נג) אפילו ישראל אחר
 יאם מילא מבור רה"י (נד) לכרמלית מותר לאחר שלא מילא בשבילי . הגה ויש מקילין ולאומרים

באר היטב

מותר מיד כמ"ג ס"ז ס"ח מ"א : (יד) שני בתים . עיין ס"ז
 שהעלה דאם יש לו כ' בתים חוץ לתחום ואחד תוך התחום דלכא

באר הלבנה

דיוון שאזי אכל לדינא חף אם יחא דסמ"ג מיל גס כוס מ"מ די לנו
 אם קיל כוס כשיעור רש"י כספק גמור וכוון שיתכר קול כספירות פלמן
 שילקטו פלחמול אכל כסתם פירות דלעת כר"ן ורבינו זינס סוף כולאי
 חשך דאין להקל דהלא המחבר משמע דספק בלא"ס כדפס הראשונים דלואסרת
 חף כספק גמור : * מותר לערב מיד . עיין כמ"ג ובתב סמ"ג כ"ל דאין
 לר"ך להמתין אלא מה שדריך לרכב כיון כי גילגול מן הסתם לא רכב ושיין
 כ"ד שכתב ס"ז ו"ט וכו"ו האריך בזה וכתב דאין דכרו מוכרחין והכל
 לפי הזמן : * שני בתים . עיין ס"ז שמדד דאם היו שני בתים מכתובין
 לאסור דרוכ וקרוכ כולגין אחר כרוכ ופי' מה שכתב סג"ר"א חריק דכיון
 משום כחן נמלאו וכן היו וביים כיון דמלאו בתוך פטורי המריק דכיון שש
 יש לומר דכיון חף אם היו שני בתים מחוץ לעיר מותר דלכא נמלאו פדיו
 פסחם קרוכ דלחליק בים כתר רובא ונ"ט א"ח"כ מלאו גסם כא"ד מלד
 כמ"ס לסקל : * א"י שמילא וכו' . עיין כמ"א שמתיק דס"ס חש"י שמלאו
 מים חין מותר רק כשמלאו לעורך פלמן (אכל לעורך ישראל אסור וכפיק למו"ס)
 ככדי שיעשו כמו כ"א פמ"ג חן זס כראס דעדיק מא"י דלפילו במכירו
 מותר דלא חיישיק ביה שמא ידכס בשבילי : * להשקות מהם כשהמתו . במשפט
 איתא משקט אחריו ישראל ופירש"י סא דנקט אחריו דליכר דמילא סא"י
 לעורך פלמו וכיכאו כחודשי רע"א פ"י"ט עוד ונראה שפוט דרש"י א"ירי
 כשהמתו דלא ידעיין פלמו ומו"ס סיכר שפסח לכתובל לעורך פלמו ושיי אכל
 אי ידעיין שפסח לעורך פלמו מותר לישראל תיכף ליטות מזה וכו' ויחא מה

ספק כספרא ראשונה ועמ"א : (יג) אסור . ולפ"ו אפי' ספק אם
 הובא בשבילי ישראל ועיין ס"ז . והאי אסור פי' בו ביום אכל לערב
 משנה ברורה

כס"י [ואם הביא גם דרך ר"ה עיין לקמן סי"ד חקט"ה] ואפילו
 כחומין ד"כ מיל להסוכרין דהיא דלורייחא (מג) כיון שאינו מפורש
 בקרא לא המחמיר בו [מ"א כסס חל"ד כסומן חקט"ו] :
 (מב) מותר לערב מיד . דס"ל (מר) דכאיסורי דרבנן ח"ל להחמיר
 בכדי שיעשו חף למי שהובא בשבילי ולדינא יש להחמיר כספרא
 ראשונה [א"י כסס ב"ה ומהרש"ל וכתב (מה) שכן משמע מסתימת
 הש"ע לקמן סימן תקס"ו] וכ"ש כחומין ד"כ מיל ד"י"א דהוא
 דלורייחא : (מג) בתוך ד"א . דכל דבר שילא חוץ לתחום אסור
 לשלטל חוץ לרה"א חף שמוחר באכילה במקומם אם לא בעיר שמוקפת
 מחילה דנחשב כל העיר כד"א : (מד) מוקפת תומה . וה"ה כשנתקן
 צורת הסתח דחשיב גמי כל העיר כד"א וכ"ס בית וזאת דנחשב
 כל היקפה כד"א : (מה) והוא שחמה מוקפת וכו' . דאם אינה מוקפת
 לדירה או שהיחא הא"י כשדה אין להפסיק רק ד"א ואם שלטל אותו
 אחד חמה או שתיים טוב אין רשאי אחר לשלטלו רק עד תשלוט ד"א
 [מ"א ותו"ש וס"א] : (מי) ועיין לקמן סימן ת"א . היינו דאם כתב
 לכאורה היפך זה אכל הע"י כבר ידע שם דלא סתרי אהדדי ע"ס :
 (מז) אם הוא ספק רה"י . וחק דספיקא דרבנן לקולא אסור בזה
 משום דהוי דבר שיש לו מתירין דאפשר להמתין עד ערב וכנ"ל

[רמב"ן במלחמות פרק כ"ב וה"מ וכן העתיקו האחרונים] : (מח) אסור . סתם בזה כדעת הגאונים דלואסרין כספק וכן סתם
 כספיק ס"ז [ודלא כדעת המתירין המובא ככ"י והוא דעת הי"ח שנספיק ו'] והנה חף לדעתם חף כמ"ס אסור בזה ככדי שיעשה
 מ"מ הסכימו האחרונים ללענן מו"ג אין להחמיר בזה דהא אפילו בודאי חוץ לתחום יש אומרים דא"ל להתחין ככדי שיעשה וכנ"ל
 כס"ח ע"כ כספק עכ"פ יש לסמוך על המתירין : (מט) אין לחוש מספק . שהפירות האלו הביאו חוץ לתחום דלדרבא דלמרינן (מו) כאן
 נמלאו כאן היו : (נ) ואפילו וכו' . וחק דבזה יש לספק שהביא מהבית שיש לו חוץ לתחום מ"מ תלין להקל דעד כאן לא אסרין
 מספק אלא בא"י שאין לו דירה כלל בתוך התחום חיישיק דשאל חוץ לתחום הביאו כשכתב אכל בזה שיש לו בית בתוך התחום לא
 מספקין כלל שחא כביאו מחוץ לחמריק כאן היו היינו כביאו כמ"ס התחום : (נא) שאין הא"י מכירו . דכמכירו חף
 סה"א עשה לפלמו אסור דגורו שמא ירבה הא"י ללות בשבילי ועיין לקמיה בס"ק ס"ז דלפילו דנה שלא כפטי ישראל אסור וחק
 עכ"פ כפיין שיעש הא"י שהישראל לר"ך לאותה המלאכה דאו נובל לומר שיכיון להרבות בשבילי במכירו וע"ס עוד מה שכתוב בזה :
 (נב) בכל מיני תשמיש . היינו דלא מבעיא לשיחא דעקרו עומד לכך בודאי אסור אלא אפילו אחר תשמישין גמי אסור להשתמש בס [חוס'] :
 (נג) אפילו ישראל אחר . דכיון (מו) דלחשביד בזה מלאכה דלורייחא בשבילי ישראל אסור לכל ישראל וכנ"ל כס"י ואפילו לערב
 במ"ס יהיה אסור עד ככדי שיכיה שעות ללות חדשים וכנ"ל : (נד) לכרמלית . דלואו אלא (מה) מלאכה דרבנן מותר לישראל אחר

שער הציון

פי"ט הקל דבארי ראשונים לא כתבו זאת כלל להר"ך ככדי שיעשו ביום זוקא : (מ) כר"ן ספק אין לר"ן כתב סעעס כסס כמכ"ן מבוט דחומין אין
 טוב לכל דמה שזיה סוף חוץ לתחום לוס סוף חוץ תחום ופי"כ לא אסור לחמריים : (מר) ק משמע כרא"ס כינס דלאו דוקא כחומין דפי"ס כבאר חיסור
 דרבנן : (מס) היינו מלדא חסיר כלל שם לרעס זו וזו יש להשיב קול דאם לא רלס להקל דכנלוא"ס סקל שם דמותר כליגה חף כסוף ז"ס שם אכל האמת
 הוא ק דכל ספוסקים כר"ך והרמב"ם וס"ה וסמ"ג ומ"מ ומרדכי ורמב"ן במלחמות פרק שואל ורש"י המובא ככ"י סימן תקס"ו כולס ספקי להחמיר
 ובספיקים דסוגיא לפיין מליין דמתר כ"י והרא"ש יחודאי מיכא לגבייטו : (מו) סג"ר"א כסס כסס ראשונים ומיי"ס בוס דברי המחבר דלא כר"ס שנתקשה
 כוס : (מז) לטו ע"י : (מח) וסתם כוס דלא כר"ס מי שחומר שסוגא כר"ן דדוקא כחומין כתיבו לישראל אחר ולא כבאר הישרא דרבנן ודלא כהר"ס